

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

1) Konstatēt, ka, ņemot vērā to, ka līgumslēdzēja iestāde, piešķirot publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības, lai piegādātu un apsaimniekotu kafijas automātus, kas publicēts ar Nr. 2008/S 158-213630,

— ir norādījusi tehniskajās specifikācijās zīmolus *Max Havelaar* un *EKO* vai vismaz zīmolus, kas ir līdzīgi atbilstoši vieniem un tiem pašiem izejas kritērijiem, kas ir pretrunā Direktīvas 2004/18/EK ⁽¹⁾ 23. panta 6. un 8. punktam;

— lai kontrolētu uzņēmēju kapacitāti, ir izmantojusi kritērijus un pierādījumus par ilgtspējīgu pirktspēju un uzņēmumu sociālo atbildību, kas ir pretrunā iepriekš minētās direktīvas 48. panta 1. un 2. punktam, 44. panta 2. punktam, kā arī 2. pantam;

— noformulējot piešķiršanas nosacījumus, atsaucoties uz zīmoliem *Max Havelaar* un/vai *EKO*, vai vismaz zīmoliem, kas ir līdzīgi atbilstoši vieniem un tiem pašiem izejas kritērijiem, kas ir pretrunā iepriekš minētās direktīvas 53. panta 1. punktam;

Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi iepriekš minētajos Direktīvas 2004/18/EK pantos paredzētos pienākumus.

2) Piespriest Nīderlandes Karalistei atļidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Nīderlande Ziemeļholandes provinces izsludinātajā publiskā iepirkuma līgums slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā par kafijas automātu piegādi un apsaimniekošanu, nav izpildījusi tai noteiktos pienākumus Savienības tiesību publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, un konkrēti Direktīvā 2004/18/EK. Konstatētie pārkāpumi skar attiecībā uz tehniskajām specifikācijām šīs direktīvas 23. panta 6. un 8. punktu, attiecībā uz uzņēmēju kapacitāti 48. panta 1. un 2. punktu, 44. panta 2. punktu, kā arī 2. pantu, un attiecībā uz piešķiršanas kritērijiem 53. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. jūlijā iesniedza *Gerechthof Amsterdam* (Nīderlande) — *National Grid Indus B.V./Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam*

(Lieta C-371/10)

(2010/C 328/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *National Grid Indus B.V.*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam*

Prejudiciālie jautājumi

1) Ja dalībvalsts, kurā sabiedrība tika dibināta, saistībā ar tās atrašanās vietas pārcelšanu no šīs dalībvalsts uz citu dalībvalsti tai uzliek galīgā norēķina nodokli, vai sabiedrība atbilstoši pašreizējam Kopienu tiesību stāvoklim attiecībā pret šo dalībvalsti var atsaukties uz EKL 43. pantu (tagad — LESD 49. pants)?

2) Ja atbilde ir apstiprinoša: vai tāds galīgā norēķina nodoklis kā izskatāmajā lietā, kas bez tiesībām atlikt maksājumu un bez iespējas ņemt vērā vēlākos vērtības samazinājumus tiek uzlikts sabiedrības aktīvu daļu, kuras tiek pārceltas no izcelsmes dalībvalsts uz uzņemošo dalībvalsti un kuras tai bija atrašanās vietas pārcelšanas brīdī, vērtības pieaugumam, ir pretrunā EKL 43. pantam (tagad — LESD 49. pants), ciktāl to nevar pamatot ar nodokļu suverenitātes sadalījuma nepieciešamību starp dalībvalstīm?

3) Vai atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir atkarīga arī no tā, ka attiecīgais galīgā norēķina nodoklis attiecas uz (valūtas) peļņu, kas ir radusies Nīderlandes nodokļu jurisdikcijā, kamēr uzņemošajā dalībvalstī tāda peļņa saskaņā ar tur spēkā esošo nodokļu tiesisko regulējumu nav identificējama?